

MAROSHÉVÍZI HÍRLAP

ԱՊՐԱՆԻ ԻՅՄՆՆՆԻ ԿԱՄԻՏԵ

IV. évf VII szám, 2014. Július

Rajz kiállítás diákoknak

A maroshévízi Urmánczy Nándor Egyesület kiállítással egybekötött rajzversenyt szervez a maroshévízi diákok részére. A rajz témája: Településem Maroshévíz. A rajzok A4-es lapon legyenek, ugyanakkor egy diák több rajzot is beküldhet. A rajzok beküldésének határideje július 30.

Augusztus 1-től a maroshévízi AXUM (a pékséggel szemben levő ajándékos üzlet) cég üzlethelyiségében lesznek kiállítva a rajzok, egészen augusztus 30-ig.

A rajzokat szakemberek fogják értékelni és augusztus 31.-én a déli órákban a III. Maroshévízi Székely-Magyar Napok keretén belül lesz az eredményhirdetés. Minden jelentkező ajándékban részesül, míg az első három helyezettet díjazni fogjuk.

Ne feledjétek a rajz hátára ráírni neveteket és az elérhetőségeket. További információkért a 0744136068-as telefonszámon lehet érdeklődni, az elkészült rajzokat a már említett üzlethelyiségbe is be lehet vinni.

U.N.E.

Augusztusi előzetes

Augusztus közepén immár 3. alkalommal jön el a Mircea Anghelinu vezette régész csoport. Ők ez alkalommal is 10 napot fognak a Mag-len negyedbe régészeti ásításokat végezni, ahol eddig összesen több mint ötezer kőkorszakbeli szerszámot találtak

Augusztus 29-31 között zajlanak le a III. Maroshévízi Székely-Magyar Napok, illetve a VII. Dr. Urmánczy Nándor Emléknep. Erre az alkalomra a teremfoci G-Old Boys Kupára iratkozni lehet a: 0745478427-es telefonszámon, az asztaltenisz és más sport (táblé) rendezvényekre: 0744829149-es telefonon míg a főzőversenyre a 0744136068-as telefonszámon lehet.

Orgona és fuvola hangverseny Maroshévízen

Vasárnap, július 20.-án 11,30 órakor a helyi római katolikus templomban orgona és fuvola hangversenyre került sor. Az esemény a helyi kántor-karnagy Molnár Árpád 60. születésnapja alkalmával volt megtartva. Az eseményen felléptek: ifj. Molnár Árpád Kolozsvárról és Áment János a németországi Hamm településről. A szép kort megért, Molnár Árpád kántor Úr ez év októberében lesz 40 éve, hogy a maroshévízi római katolikus közösséget szolgálja.

Ez alkalommal kívánunk neki sok boldogságot, erőt és egészséget.

M.H.

Holland segélyek Maroshévíznek

A hollandiai Hengello település és a maroshévízi Bethlen Kata Alapítvány évek óta jó viszonyba vannak egymással. Ha nemrég a hollandiaiak a helyi „Szeretet konyha” működését segítették, jelenleg 40 hévízi családnak küldenek havonta 80-40 lej közti segélyt mely segély havi összértéke 600 eurót tesz ki. Ezt a már említett alapítvány juttatja el a rászoruló családoknak. A napokban egy újabb szállítmány érkezett településünkre, szintén a Bethlen Kata Alapítványon keresztül. A segély egy részét a helyi református egyház kapta, de részesült belőle a helyi polgármesteri hivatal is (székek, asztalok). Jutattak a helyi öregotthonnak és a kórháznak, valamint a helyi római katolikus kórus 30 darab kórusi ruhát kapott.

Sárig Cs.

marosheviz.info

Rovásírásos deszka Maroshévíz környékéről

Nemrég egy ismerősöm keresett meg, hogy Maroshévtől nem messze egy padláson egy érdekes rovasírásos deszkát találtak. A 81 cm hosszú és 12 cm széles juharfa deszka nagyon poros állapotban volt egy háznak a padlásán, miután megtörölték, több ízben is lemosták a sok réteg port és szemetet, jól

kivehetővé vált a székely-magyar, szkíta, írás rajta. Az értékes és érdekes deszkát Ghidiu Lucian kapta meg, ő pedig Rebendici Eriknek adta, hisz tudta, hogy

ő is rovasírás és a régészet szerelmese. A lefényképezett deszkát több rovas szakértőnek is elküldtük. Közbe, Erik is nekilátott a Gyergyó-medencében használt rovas ábécé szerint megfejteni. A deszkának mindkét oldalán írás van és ezek összevont rovasok, ligaturák. Hogy mennyire régi a deszka ezt sajnos pontosan nem tudjuk, de feltételezések szerint 200-300 éves is lehet. Rebendici Erik a Forrai Sándor: Kűskarácsontól Sűlvester estig c. 1985-ben megjelent könyvének a segítségével az összevont betűket egyenként el különítve, írta le és olvasta el. A deszka első oldalát a következőt olvasta: DESZKA SZAKADSZEG SZURROSZ. A hátoldalán pedig ez olvasható: DEZSŐ DEZSŐ ÉS SZÍVE. Még egyszer fontos megemlítenem, hogy ligaturákról vagyis összevont rovasírásról van szó, így nem egyszerű rovasírásról. Magyarországra elküldött fényképekre is hamar jött a válasz. Szakács Gáborné, Friedrich Klára rovaszakértő, kutató, véleménye szerint a felirat a deszka működésével, feladatával függ össze és mivel a deszka szélein nem kézzel készített kis rovátkák vannak, egyenletességük arra is utal, hogy valamilyen gépezet működése, súrlódás közben keletkeztek. A feltételezések szerint szövőgép kelléke is lehetett. „A betűk jellege és az írás irányának különbözősége alapján feltételezem, hogy nem ugyanaz a személy készítette az első és a hátoldal feliratait.” Tudatta velünk Friedrich Klára. Véleménye szerint az első oldalon az alábbi olvashatjuk: AKAD, SZAKADSZA SZ.K.SZ, Vagyis a deszka akad, sőt kiszakít valamit. A hátoldali megfejtése: VÍG DODO vagyis Víg József által készített szerkezetnek e részét, ezt a deszkát SZ.K.SZ. névjelű szövőgép nemjónak találta és kivette, félretette javítási szándékkal gondosan felróva rá, hogy mi a hibája – írta a rovas szakértő. Ugyanakkor nagyon érdekes a Rebendici Erik megfejtése is hisz ő nemcsak, hogy a Gyergyószéken használt rovas ábécére alapozva adott megfejtést hanem az összevont rovasítást különszedve kapta meg a végleges szöveget.

A deszka fontos művelődéstörténeti érték, mely egy újabb bizonyíték, hogy még 200-300 évvel ezelőtt, a mindennapokban használták a rovasírást vidékünkön.

Czirják Károly

Nemzetközi Méhész Olimpiász

Hazatért a Romániát képviselő csapat a Nemzetközi Ifjúsági Méhész Olimpiáról. Még április folyamán a Bukarest melletti Ciofliceni településen zajlott le a Nemzetközi Ifjúsági Méhész Olimpiára való válogató, majd az olimpia a lengyelországi Pszczela Wola településen zajlott le június 5-8 között.

Romániát három fiatal képviselte, köztük a maroshévtől Pop Adriana is bekerült a válogatottba. A maroshévtől méhész az 53 jelenlevő közül a 40. helyen végzett. Míg a román válogatott az összesített eredményeknél a 19 jelenlevő ország közül a 13-15. helyen végzett, Anglia és Litvánia válogatottjaival egyforma pontszámmal. Ha arra gondolunk, hogy a hazai gyerekek csak az otthoni méhészkedés tapasztalataival kerültek a román válogatottba, akkor az eredmény jónak mondható, hisz más országok válogatottjai iskolákban tanulhatják a méhészkedés rejtélyeit.

Az első helyeken az alábbi országok végeztek: 1. Ausztria, 2. Németország, 3. Lengyelország.

Sárig Csilla

Székelykapuk nyomában Maroshévízen (1)

Maroshévíz mindig is a Székelyföld része volt. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a települést több mint 100 éven át hovatartozása miatt Gyergyó Toplicza néven ismerték. Ugyanakkor Maroshévízen volt egy Székelykatonasobra, de még a helyi színtársulatot is 1918-ig Székely Társaság-nak hívták. E lapszámunktól nemcsak székely kapukat, de régi kapukat is szeretnénk bemutatni önöknek, hisz mára alig egy pár maradt meg, ugyanakkor öröm, hogy az utóbbi években két új székely kapuval gazdagodott

településünk. A legtöbb székelykaput 1975 és 1989 között bontották le, mondván: „már nem divat”, ezeket beton vagy vaskapukkal helyettesítették. Szintén székely kapu díszelgett a Zsákhegyi katonai Temető bejáratánál is, mely kapu 1975-re omlott össze. Itt fontosnak tartom megemlíteni, hogy az 1978-1986-os korszak volt Maroshévízre nézve a legrosszabb, hisz e periódusban semmisítették meg a település történelmi központját. Tudomásunk szerint jelenleg három régi kapu és két újabb kapu díszíti településünket. Ha netán a kedves Olvasóink tudnak még más régi kapukról vagy újabbakról, kérjük értesítsék szerkesztőségünket. Köszönjük. A képünkön látható kapu a Válya negyedben található. Sajnos a ház jelenleg nincsen lakva ahol a kapu található. Különlegesebb díszítések nincsenek a kapun, de a bejárat mellett a tartórúdon egy kereszt található, alatta pedig az építés éve: 1941.
(cézéká)

Pótvizsga vagy külföld

Közzétették, hogy az idén érettségizők 59 százaléka sikeresen vizsgázott, ami állítólag az utóbbi négy év legjobb eredménye. A kamerák beiktatásával 2011-től csökkent a sikeresen érettségizők száma, 2012-ben a diákok 44 százaléka, majd 2013-ban a diákok 56 százaléka eredményesen vizsgázott. Közben az oktatás folyamatos változásokon ment keresztül, a miniszterek cserélődtek, a vizsgakörülmények módosultak. Mindenik miniszter nyomot akart hagyni a tanügyben, reformokat felállítani, amelyek sorra csődöt mondtak. Évek óta folyik a rossz eredmények okának találgatása, hibásak a diákok, a tanárok, a kamerák, a politikusok, az oktatási rendszer, az egész ország.

Mindez lényegtelen azok számára, akik megbuktak. Mintha nem lett volna elég az év, amikor a csapból is érettségi folyt, most már nyáron is függvényekről és Eminescuról fognak álmodni. Aztán jöhet augusztus végén újra a kínzópad, az élet-halál próbatétel. Persze mindez vállalható áldozat, ha sikerül átmenni románból vagy matekból, vagy ha összejön a hatos média. Ha mégsem, akkor jöhet a B-terv, posztliceum, munka vagy külföld. Sokan az utóbbit választják, kihagyva az érettségit, és megkímélve magukat a csalódástól. Azt figyelhetjük meg, hogy egyre inkább a külföldi munkavállalás a követendő irányvonal.

Ez lenne a romániai fiatalok jövője?

Serilla Mónika

Egyházi anyakönyv

Keresztelések: Szidlik Dávid Hunor (rom. kat.), Muszka Anasztázia (rom.kat)

Házasság: Szidlik Csaba és Manolache Livia.

Elhalálozás: Kovács Péter (60éves), az ortodox egyház temette el.

www.marosheviz.info

Petőfi Sándorról másképpen (4)

L. J. Eliaszov, ismert orosz néprajzkutató 1937-ben a Bajkál-tó mellett, Barguzinban kutatott. Mihail Karlovics Küchelbecker, dekabrista forradalmár emlékeit gyűjtötte, aki száműzöttként élt a településen. Az összegyűjtött információk között felfigyelt egy különös személyre, Petrovicsként nevezett idegenre, aki rettegett lázítóként érkezett a településre, és ugyanilyen titokzatos, de már mindenki által tisztelt ismeretlenként halt meg korán az odaérkezése után. Származásáról, hazájáról nem volt szabad beszélnie, az érdeklődőket azzal nyugtatta, hogy talán eljön az idő, amikor mindent elmondhat magáról. Sok más egyéb tevékenysége mellett – szamovárokat javított, hálót font, gyógyított, színelőadásokat rendezett – verseket, dalokat írt, amelyek énekelt formában maradtak fenn a nép ajkán. Eliaszov lejegyzett belőlük néhányat és adatközlői nyomán részletes leírással szolgált Petrovics éltének eseményeiről. Pl. azt is, hogy fia született élettársától, Ana Kuznyecovától, akit – láss csodát –

Alexander névre kereszteltek. Az Ulan Ude-i levéltárban heverték ezek a dokumentumok, addig, amíg helyi kutatók tudomást nem szereztek Petőfi eredeti nevééről és ki nem derült, hogy érkeztek magyar hadifoglyok Szibériába a Magyar szabadságharc leverése után. A hatvanas években egy magyarországi kutató hivatalos megbízással Moszkvában és Szibériában kutatva megtalálta Petőfi Sándor szibériai elhurcoltatásának bizonyítékait. Kutatásainak összefoglaló jelentését a moszkvai magyar nagykövetségen gépelték és postázták az MTA részére. Az információt Borsche Antónia szolgáltatta, aki annak idején a moszkvai magyar nagykövetségen dolgozott, és a Petőfi Sándor szibériai elhurcoltatásáról szóló jelentést maga gépelte, majd tette a Magyar Tudományos Akadémia részére címezve a nagykövetség diplomáciai postájába, amelyet a külügyminisztérium futára vitt Budapestre. Egy 1971-es cikk a Korunk folyóiratból is közölte már, hogy nemzeti költőnk Szibériában halt meg. A Bajkál című burját folyóirat 1987 elején közölt két orosz nyelvű verset

A.V. Gurevics 1928-as gyűjtése nyomán, melyeket Petőfi Sándor írt. Alekszej Vasziljevics Tyivanyenko történész, régész elmondta, hogy Vaszilij Vasziljevics Pagirja társaságában 1987-ben már járt Budapesten és megpróbált magyar társakat keresni a szibériai Petőfi-kutatáshoz. Miután az szovjet hatóságok is értesítették a Magyar kormányt a 80-as évek elején, hogy Petőfi sírja hol található, 1989 áprilisában egy Magyar expedíció el is ment, hogy megnézze a Petőfi sírt. 1989. július 17-én, a barguzini temetőben egymás mellett feltárták a Szibériába száműzött Wilhelm Karlovics Küchelbecker dekabrista költő és Petőfi Sándor hamvait. Az oroszok még azon nyomban, hatalmas gyászszertartással, ünnepélyesen eltemették költőjüket, Puskin barátját. Petőfi Sándor hamvai pedig még most is porladnak megalázó módon – temetetlenül. Kéri Edit kutató és szervező munkájának eredménye, hogy végül Morvai Ferenc nagyrédei vállalkozó megadta a szükséges anyagi támogatást. A kutatóexpedíció 1989. július 13-án 23 főből állt, akik között egy orosz, két amerikai és Budapestről dr. Kiszely István nemzetközileg elismert antropológus volt a szakértő, valamint Varga Béla régész, a vajai Vay Ádám Múzeum igazgatója. Az utolsó hónapban jelentkezett a szekszárdi régész, Szabó Géza, akiről tudni kell, hogy a Tolna Megyei Munkásőrség parancsnokának a fia. A repülőtéren mutatkozott be Kardos Lajos, aki önként jelentkezett amatőr-rádióadó-vevővel. Elektromérnök, a Közlekedési és Postaügyi Minisztériumban a Hírközlési Főosztályon főtanácsos volt, és a Horn-kormányban államtitkára lett. Az expedíció olyan különleges körülmények között dolgozott, hogy egy izgalmas krimi csak gyermekese ahhoz képest, amit Barguzinban, Ulan-Udeben, Moszkvában és Budapesten a nemzeti érzelmű magyarok vívtak az MSZMP-vel, a magyar titkosszolgálattal, a Magyar Tudományos Akadémiával és a KGB-vel. Fekete Sándor író és más magyar elvtársak megkérték a szovjet KGB-t, hogy figyelje a barguzini kutatást.

Folytatás a következő oldalon

Mindezek ellenére megmentették Petőfi Sándor csontjait az összezúzástól, vagy a titkos helyre történő „visszatemetéstől”. Petőfi Sándor sírjának feltárásáért szervezett előkészítő munkát Kéri Edit a történelemtudományi okiratok beszerzésével, a régi események iratainak felkutatásával és a Népszava kultúra rovatában tízrészes sorozatával indította meg. Kéri Edit cikkéből fontos részeket a moszkvai szakszervezeti társlap, a Trud is átvett, és ezt a Moszkvában élő Jurij Vinokur is olvasta, aki zsidó származású volt, Barguzinban született. Azonnal megkereste levélben a Népszava újságot és az expedíció előkészítése során a négytagú csapattal, áprilisban együtt utazott Barguzinba. Ugyanis Vinokur bácsi elmesélte, hogy a nagyapjával gyakran ellátogattak a barguzini zsidó temetőbe, és a nagyapa hívta fel az unokája figyelmét arra, hogy a zsidó temető kerítésén kívül egy száműzött magyar, Alexandr Petrovics sírja van. Amikor az expedíció júliusban már teljes létszámmal megjelent Barguzinban, hozzáláttak Petőfi sírjának feltárásához. Kéri Edit megállt Petőfi feltételezett sírja felett, ahol áprilisban leszúrt egy botot oda, ahol Vinokur bácsi mutatta, és figyelte, hogy a kutatócsoport miért keresi jóval arrébb Petőfi sírját. Ekkor kezdte gyanítani, hogy a máshol történő sírkeresés, amit Kardos Lajos és Szabó Géza irányítottak, tudatos elterelő akció volt! A Petőfi Sándornak vélt csontokat 1989. július 17-én emelték ki a száműzött rabok temetőjében, és ez majdnem teljesen egyezett a Vinokur bácsi által megmutatott sírhellyel. Dr. Kiszely István antropológusunk bizonyította be egyértelműen, hogy a koponya és a csontok méretei egyeznek az ismert testi jegyekkel és adatokkal, tehát ez Petőfi Sándoré. Petőfi Sándor C-vitamin hiányban, skorbutban halt meg, amelyre a koponyája vizsgálata során, a szájpadlásából derült erre fény. Kéri Edit rádiós úton azonnal örömhírt akart közölni Budapesttel. Kardos Lajos rádiós munkatársuk elszabotálta a hír továbbítását, arra hivatkozott, hogy a készüléke elromlott. Ez volt a második gyanú, hogy az expedícióba be vannak építve a titkosszolgálat emberei. A második napon Kéri Edit zsebpénzével és egy orosz szótárral, titokban elgyalogolt a helyi burját postára és feladott egy száz szavas hírt Budapestre, a Népszavának. A magyar szöveget is cirill betűkkel kellett leírnia. A Népszava két nap múlva megjelentette Kéri Edit hírért és ezt a szovjet Tass is leköszölte. A harmadik gyanúra Szabó Géza szekszárdi régész adott okot, amikor a sírban talált Petőfi haját elrejtette, és azt hazudta, hogy ez nem Petőfi haja, hanem egy fa hajszálgöyökere. **(folytatjuk).**

Czirják Károly

A pad

Misztikus teremtmény, első ránézésre egyszerű szerkezetű tárgy. Kinézetre egy többszemélyes ülőbútor, amely legalább négy lábon áll, hosszú, keskeny, általában fából készül. Származási helye a faluk és kisvárosok. Elterjedése nagyon gyakori, tömbházak előtt, parkokban, házak udvarán találkozhatunk vele legtöbbször. A köznyelvben a pletykapad megnevezése is ismeretes. Ereje veszélyes, fertőző, először az idősebbeket támadja, akik előszeretettel használják az ülőalkalmatosságot. A paddal történő érintkezés után a pletyka kór hamar terjed. Míg régebb leginkább a női nemet veszélyeztette a fertőzés, ma a férfiak is ugyanolyan nagy kockázatnak vannak kitéve. A tünetek közé sorolhatjuk a szúrós tekintetet, bámulási készletet, a beteg fokozottan vágyik a társalgásra, gyakran beszél suttozva.

A pletykával történő megbetegedés elkerülésének érdekében a következő óvintézkedésekre van szükség: ne üljünk pletykapadokra, csökkentjük a pletykás emberekkel való találkozást és kerüljük a kórral fertőzött helyeket (például fodrász szalonokat, iskolákat).

Figyelem: a betegség gyógyíthatatlan.

Serilla Mónika

Helytörténeti sorok (14)

A MOLNÁR TANYÁTÓL A KANÁLISIG

(adalékok a maroshévízi alpesi sí történetéhez)

Az 1958-1968 –as évek közötti időszak szerintem a legtöbb változást, a legtöbb változatosságot jelentő időszak volt. Ez az időszak a maroshévízi alpesi sí történetének egyik legeredményesebb időszaka volt, hiszen ebben a tíz évben sikerült sízóinknek stílusukon sokat és látványosan javítani, és a legtöbb bajnoki címet begyűjteni, megszerezni. A változások egyik lényeges eleme az volt, hogy a sí szakosztálynak sikerült az akkori Romániában a kereskedelemben található második, harmadik kategóriájú sífelszerelést megvásárolnia. A sí szakosztály a Faipari Vállalat, az I.P.E.I.L.(Intreprindere pentru Exploatarea si Prelucrarea Lemnului) védnöksége alá került. Ennek a vállalatnak a szakszervezeti bizottsága támogatta pénzügyileg a sízóket.

Folytatás a következő oldalon

Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy a szakszervezet biztosította az utazási költségeket a síversenyekre, fizette a versenyzőket a termelésből való kiemelés időszakára (scoatere din productie) és ami szerintem a legfontosabb, a sífelszerelést megvásárolta a versenyzőknek. Ekkor sikerült 10-15 versenyzőt „tetőtől-talpig” felszerelni. A felszerelés: síléc, síkötés, sícipő, síbot, sínadrág, sípulover, síhanorák, síkesztyű, sísapka, szemüveg. A sílécek kantnis sílécek voltak (Iprofil, Zakopane, Elan), ragasztott, préselt fa lemezekből készültek, műanyag borítású talpakkal ellátva. A kötések egyrészt, rugós ún. kandahár, másrészt az ún. lilienfeldi, vagy Zdarsky rögzítő kötések (a sín egy fémplatni a cipőt oldalról bőrszíjjal

tartotta) voltak. Zdarsky rögzítő kötés, saját, házi megoldás, ezeket Kiss Vilmos készítette. Ezek a kötések jelentősen megkönnyítették a lécek kormányzását, mivel a korábbi kötésekben oldalirányba a sarok kimozdult, kilépett. Az új és jobb minőségű, tartósabb felszerelések változást eredményeztek a teljesítményünkben is. Gyorsabban, biztosabban és határozottabban csúsztunk, siklottunk a lejtőn. Stílusunk javításában Kovács László segített, aki tulajdonképpen népszerűsítette körünkben, az ún. alpesi stílust, amely osztrák síiskolaként vált ismerté. Kovács László azt a technikát mutatta és tanította nekünk, amelyet először Stein Eriksein, norvég versenyző alkalmazott. A norvég versenyző az irányváltoztatást már nem rotációval (váll, törzs, csípő lendítése) amely egyrészt hosszú előkészítő szakaszt eredményezett, másrészt nehezen kontrollálható túlforgatásba is vihetta a sízőt, hanem térdekkel irányított tehermentesítéssel készítette elő. Az első kézből átvett új stílus, a gyors, meredek zapogyai pályán bevált. Látványosan fejlődtünk, de hamarosan tudatosodott bennünk az, hogy edző- és versenypályánk gyors, meredek, de nem elég hosszú, hiszen ez a pálya 175 méter hosszú és 85 méter szintkülönbségű volt. Szükség volt, egy hosszabb pályára, ahol a lesiklást, óriáslesiklást és a sebességet gyakorolhattuk volna. Ekkor, pontosabban 1958-ban került képbe a mogyorósi kaszálós terület. Ez akkor, egy meredek, dimbes-dombos, teknő alakú, szélein magas és sűrű fenyőkkel határolt terület volt. A terület középső részén itt-ott magas fenyők, apró bokrok, közönséges boróka (borsika) fenyők voltak. Kitűnő sítérepnek bizonyult. Az éghajlata, klímája ideális volt. Még április hónapban is sieltünk itt, hiszen teknő formájú alakja és a fenyőfák megakadályozták a hó korai elolvadását. Mi ezt a területet, a későbbi pályát, Kanálsnak neveztük. Neve onnan származott, hogy a mostani parkoló helyén (Erdészeti vendégháza) az 1950-es években egy hatalmas röntároló (rámpa) volt. Ide érkeztek egy kb. 8 kilométeres vízi úton, az Öreg hegyen (Batrina) kitermelt 8-10 méter hosszú fenyőfa rönkök. Ezt a faúsztatót, vízi kanálist, Bors István építész felügyeletével és irányításával építették, különleges technikával, eljárással, az üvegcsúri és remetei ácsok, mesélte Bors Andi (2014), hiszen ez az építész az ő édesapja volt. Ezt az építményt fenyőfa rönkökből, fém kapcsok vagy szögek nélkül állították össze, rögzítették. A rönkök illesztésénél faragtak. A rögzítést, a rönkök átfúrása után fa ékekkel végezték. Tömítésre erdei mohát használtak. Három víztárolót építettek. Egy felsőt, és két közbelsőt. Dénes Géza (2013) elmondása szerint volt egy negyedik tartalék víztároló is, a Mogyorós-patak egyik mellékágán a Guta patakán. Ebben vizet tároltak, biztonságból arra az estre, ha a főágon alacsony lett volna a vízállás. A víztárolókat feltöltötték vízzel és az úsztatásra váró farönkökkel, majd a zsilipek felemelésével, a rönköket, a vízzel együtt leúszatták a kanálsra. Lent, a végállomáson az erdei munkások, csáklyával a rönköket a rámpára húzták, máglyázták. Innen a rámpáról, állati vontatású szekereken a faipari üzembe szállították, ahol fűrészárúként feldolgozták. Ezt a sítérepet mi, a lesiklás, az óriás-műlesiklás és a sebesség gyakorlására használtuk. Az erdei tisztáson álló hatalmas fenyőfákat a környéken lakók, fokozatosan, téli tüzelőnek kivágták. Mi az ágakat ősszel összeszedtük, elégettük. Így lassan-lassan a terület letisztult, teljes hosszúságában és szélességében használni tudtuk, a később megépített erdei útig. Ez az akkori pálya kb. 550 méter hosszú, 125 méter szintkülönbségű edzőpálya volt. Versenyt itt nem szerveztünk.

Karácsonyi István

MAROSHÉVÍZI HÍRLAP

Kemény oldal (A Kemény János Gimnázium oldala)

Kaláka a Maroshévízi Kemény János Elméleti Líceumban Iskolánk 2014-ben a Hargita Megyei Tanács által meghirdetett Kaláka programra nyújtott be pályázatot, az intézmény rossz tetőcserepeinek a kicserélése céljából. Hiába új az iskola épülete, a cserepek 10 év alatt megrongálódtak és a legfelső szint beázott minden esőzéskor. A pályázatot kedvezően bírálták el, így a vakáció első hetében elindíthattuk a munkálatokat. Az iskola július 9-én és 14-én szervezett két kalákát, ami a tetőcserepek felhordásából állt az udvarról az I és II. emeletre. Ezen részt vett 14 pedagógus, 10 szülő, 23 diák és 12 alkalmazott az iskolából, valamint a helyi RMDSZ választmányból 1 személy. Köszönjük nekik, hogy áldoztak szabad idejükből és köszönjük, a diákok és szülők nevében, a megyei tanácsnak az anyagi segítséget.

Könyvadományok az Apáczai Kiadótól

A Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége Maroshévíznek és környékének 1627 darab, az Apáczai Kiadótól származó könyvet adományozott. Az 1627 könyvből álló csomag tankönyveket, munkafüzeteket, kézikönyveket, szöveg- és feladatgyűjteményeket tartalmazott. A könyvek július 10-én kerültek szétosztásra, így a Salamási Sf. Andrei Általános iskola 123, a Gyergyótölgyesi Általános iskola 128, a Galócási Dumitru Gafton Általános Iskola 57, a Borszéki Zimmethausen Szakközépiskola 623 és a Maroshévízi Kemény János Elméleti Líceum 696 könyvet kapott. A szétosztásnál figyelembe vettük a magyar tagozaton levő ciklusokat és a gyerekek létszámát. Ezek a könyvek segíteni fogják az iskolákban zajló oktató-nevelői tevékenységet, a pedagógusok alternatív taneszközként használhatják munkájukban.

Reklámok, apróhirdetések

Meghívó Maroshévízre 50 éves Kortárstalálkozóra.

Szeretettel várjuk minden belföldi vagy külföldi lakost, akik 1964-ben születtek Maroshévízen, vagy később betelepültek, egy felejthetetlen találkozóra ez év augusztus 30.-án.

Érdeklődni az alábbi telefonszámokon:
0744136068 – Karcsi vagy 0751680251 – Éva

- olimpiai méretű úszómedence
- gyerekmedencék
- pihenőmedence (1.40 m mély)
- sörterasz, játszótér
- teniszpálya

NYITVATARTÁS

hétfő	09:00 – 15:00
szombat - vasárnap	09:00 – 19:00
kedd*	09:00 – 19:00

*csak a gyerek és pihenőmedence

www.urmancy.ro

Eladó jó állapotban levő szobabútor (600 lej).

Érdeklődni a 0740288681-es telefonszámon

A sepsiszentgyörgyi Continental cég manikűr, pedikűr, műköröm tanfolyamot indít.

Érdeklődni a 0751755099-es telefonszámon.

(György Hajnal)

Bútort akarsz vásárolni?

Mi segítünk!

Látogass el üzletünkbe, ahol kiváló külföldi bútorok között válogathatsz.

Címünk: Garoafelor út 1.

tel: **0742266779**

www.facebook.com/mobilasecondtoplita

Az ingyenes apróhirdetési rovatunkba várjuk olvasóink hirdetéseit. Ezeket elküldheti az e-mail címünkre: hirlap@marosheviz.info

Izabella vendéglő, legjobb árak,
legjobb kiszolgálás!

Villanyszerelés

Megtalál bennünket a Sport utcában a

Harmopan kapujával szemben

Tel/fax: 0266342947

Mobil: 0745641879

Fordítóiroda Maroshévízen
a polgármesteri hivatalal szemben.

Elérhetőségeink:

0742-130-010 , 0744-829-149.

Eladó egy ezüst estélyi ruha (200 lej) és 22 ár föld az Őzike vendéglőtől nem messze.

Érdeklődni: 0744136068-as telefonszámon lehet.

Méhkaptárak gyártását, hűtőszekrények és mosógépek javítását vállaljuk.

Érdeklődni a

0744693028

0743507482

telefonszámokon lehet

Támogatóink:

Becze Sándor, Bodor Attila, Deák Attila, Fazakas István, György Hajnal, Hámos Mihály, Izabella vendéglő, Ladó András Miklós, Németh Levente, Serilla Sándor, Urmánczy fürdő, Papp Edmond, Puskás József, Szász Károly, Szabó Erzsébet, Tóth Csaba, Tőkés Attila.

Köszönjük

Az 1895-ben alakult Topliczai Híradó, majd az 1911-től Maroshévízi Hírlap néven megjelenő helyi újság utódja. Újra alapítva 2011-ben. Kiadja a Dr. Urmánczy Nándor Egyesület. <http://hirlap.marosheviz.info>, INGYENES KÖZÉLETI HAVILAP. Megjelenik minden hónap utolsó szombatján. ISSN 2069 – 5721 Maroshévízi Hírlap Szerkesztősége: Balla Péter, Balla Tünde Éva (korrektúra), Czirják Károly, Erős István, Sárig Csilla. Nyomda: Státus Kiadó, Tördelés és grafika: Gádioi Dennis (D3nq Visuals) Címünk: drurmanczynandoregyesulet@marosheviz.info, hirlap@marosheviz.info, telefon: 0744136068

Copyright © 2014. Minden jog fenntartva Dr. Urmánczy Nándor Egyesület / D3nq Visuals

